A°. 1833. N°. 68.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 8 Junij.

FRANKFORT, den 5den Junij.

Door buitengewone gelegenheid heeft men de volgende berigten uit Konstantinopel, van den 19den Mei, ontvangen: « De tijdingen uit Kutahia zijn zeer voldoende. De Porte had den 18den de eerste depêches van *Emin-Effendi*, die naar *Ibrahim*-pacha gezonden was, ontvangen; de laatste had met de grootste erkentelijkheid den firman ontvangen, waarbij de Sultan hem het district Adana *in pacht* afstaat, en hij moet verklaard hebben, dat hij met zijne armee den terugtogt zou aannemen. *Emin-Effendi* moet drie brieven te gelijk van *Ibrahim*-pacha ingezonden hebben, waarvan de eerste in de eerbiedigste en onderdanigste uitdrukkingen jegens den Sultan vervat is; een tweede was aan den groot-vizier gerigt, en de derde aan *Fewsi Ahmed*-pacha. Uit alles mag men opmaken, dat de vrede binnen kort zal hersteld zijn; dat *Ibrahim* over het Taurus-gebergte zal terugtrekken, en dat het vertrek der Russen, hetwelk daarop onmiddellijk volgen zal, een einde zal maken aan de verwikkelingen, waarin de Porte zich tot heden bevond.»

— Van de Servische grenzen wordt gemeld, dat Prins *Milosch* groote toebereidselen maakt, om eenen aanval der Bosniers, dien hij dagelijks te gemoet ziet, af te weren. Daar de Bosniers echter eene aanzienlijke krijgsmagt op de been gebragt hebben, twijfelt men of hij ze wel zal kunnen verdrijven.

— Den 29sten Mei zijn de fondsen te Weenen aanmerkelijk gerezen, inzonderheid ten gevolge van gunstige berigten omtrent de schikking van de Hollandsch-Belgische zaak.

— De burggraaf *de Chateaubriand* is in de laatste dagen van Mei te Praag aangekomen. Men meent, dat hij eene zending van de hertogin *van Berry* bij *Karel X* volbrengt.

MUNCHEN, den 31sten Mei.

De dagbladen dezer hoofdstad geven de volgende berigten van het gebeurde te Neustad: « Te dezer plaatse zijn den 26sten en 27sten grove buitensporigheden voorgevallen. Reeds in den namiddag van den 26sten was in de nabijheid op den zoogenaamden Kapellenberg aan eenen boom een driekleurde (zwart rood gouden) vlag geplant, en bijna gelijktijdig kwamen er verscheidene rijtuigen met studenten uit Heidelberg in het genoemde stadje aan, hetwelk te meer opzien moest baren, daar de Beijersche regering de nabuurige uitdrukkelijk had verzocht, inzonderheid aan studenten in deze dagen geene passen naar Rijnbeijeren te verleenen. De politie zag zich derhalve genoodzaakt, om wettelijke maatregelen van voorzorg te nemen tegen vreemdelingen, zonder bepaald oogmerk reizende. De aankomst der studenten, eene gelijktijdig gedane nadrukkelijke teregtwijzing aan eenen Neustadter burger, die zich andermaal veroorloofd had, met brandende tabakspijp bij eenen wachtpost voorbij te gaan, gaven aanleiding, dat er meer menschen dan gewoonlijk op straat bijeenkwamen. Intusschen gelukte het de politie met weinig moeite en met behulp van militaire patroeljes, de straten spoedig te zuiveren, alle buitensporigheden voor te komen, en de rust dadelijk volledig te herstellen. Ook de wegneming van de op de Kapellenberg geplante vlag ging volkomen rustig, schier onbemerkt voorbij, gelijk ook de nacht van den 26sten op den 27sten. Desniettegenstaande werd het onder de opgegevene omstandigheden doelmatig geoordeeld, het Hambacher kasteel nog in den avond van den 26sten door eene kompagnie infanterie te laten bezetten. In den voormiddag van den 27sten kwam de directeur der koninklijke regering te Spiers, prins *van Wrede*, en dadelijk na hem de generaal *van Horn* te Neustad aan. Den 27sten trokken nog twee kompagnien infanterie met vier kanonnen en een eskadron chevauxlegers het stadje binnen, alwaar reeds vier kompagnien van het den 21sten aangekomen bataljon van het 15de regement van linie in garnisoen lagen. Niet zoodra kwam in den morgen van den laatstgenoemden dag te Neustad de tijding aan, dat op den nabij gelegen Lambrechtsberg eene aanmerkelijke volksmenigte bijeenkwam, of ook daar werd eene kompagnie infanterie heengezonden. De menigte, op den Lambrechtsberg verzameld, verwijderde zich bij de aannadering der militairen, en verstrooide zich spoedig van zelf. Vier Heidelberger studenten werden naar Neustad vervoerd en dadelijk over de grenzen gebragt. Minder rustig ging het intusschen op den Hambacher slotberg toe, alwaar zich mede eene aanmerkelijke volksmenigte verzameld had. Ondanks het verbod, om op dezen dag op den Hambacher berg tapperijen op te slaan, was nogtans eene aanmerkelijke hoeveelheid wijn in vaten op den berg gebragt, rondom welke de menigte zich nedervleide. Waarschijnlijk door den wijn verhit, begonnen reeds omtrent den middag de sarringen tegen de militairen, welke eindelijk tot beleedigingen en bedreigingen overgingen. Op het zingen van vrijheidsliederen volgde het brullen der Marseillaise en uitroepingen, welke het noodzakelijk maakten, order te geven, om de wijnvaten dadelijk te verwijderen en de aanwezigen weg te zenden. De koninklijke gendarmerie volvoerde dezen last met spoed en orde. Toen echter de volksmenigte op het plat van het kasteel aangekomen was, verzamelde zij zich weder, het gezang van de Marseillaise begon op nieuw, er werden onophoudelijk beleedigingen en schimpwoorden tegen de militairen uitgebraakt, en zelfs tegen den verheven persoon des monarchs oneerbiedige uitdrukkingen gebezigd. Derhalve bleef er niets anders over, dan den ruwen volkshoop ook hier te laten verdrijven en verstrooijen, te welken einde de luitenant kolonel der gendarmerie *Kreuzer* met eenige gendarmen werd afgezonden, om dezen menschen te zeggen, dat zij uiteengaan moesten. Daar aan de hiertoe gedane vermaningen niet dadelijk voldaan werd, ontving een officier met een detachement linietroepen in last, om de honende menigte te verdrijven. Ofschoon dezelve grootendeels uiteen liep, bleven er nogtans een aantal staan, en wachtten de afzonderlijke naar beneden komende soldaten af en overvielen dezelve met messen, bij welke gelegenheid een gendarm een steek ontving. Dit gaf tot arrestatien aanleiding. Terwijl bij deze opschudding eenige soldaten de wederspannigen nog eenige honderd schreden verder vervolgden, werden zij bij het dorp Middelhambach met geweerschoten ontvangen, welke zij eindelijk, alleen en in het gedrang, gelijk zij waren, beantwoordden, en waardoor een man en twee kinderen gekwetst werden, maar niet gevaarlijk. Twee of drie jongens werden in hechtenis genomen, die eenige omstanders mede als degenen wilden aanwijzen, die uit eene heg het eerst op de soldaten zouden geschoten hebben. Daar de koninklijke regerings-directeur prins *van Wrede* en de generaal-majoor *van Horn* op het schieten dadelijk zelf kwamen toesnellen, werd ook hier de rust spoedig hersteld, de noodige arrestatien gedaan en voor de gekwetsten oogenblikkelijk zorg gedragen. Reeds gaf men zich aan de hoop over, dat geene verdere buitensporigheden zouden voorvallen, toen des avonds tusschen acht en negen uur de onlusten zich in Neustad zelf in eene nog hoogere mate vernieuwden. Nadat de taptoe geslagen was en de patroeljes de straten begonnen door te trekken, verzamelde zich eene zoodanige menigte menschen op dezelve, dat de patroeljes er naauwelijks meer konden doorkomen, en daar de beleedigingen en beschimpingen van de militairen steeds meer toenamen, waren de laatsten eindelijk genoodzaakt om tot arrestatien over te gaan en de wapens te gebruiken tegen degenen, die zich verzetteden. Ten gevolge van de volslagene ongebondenheid van het Neustadter gepeupel, hetwelk gedurig weder tegen de patroeljes indrong, werd men spoedig op onderscheidene punten ernstig handgemeen, waarbij een werkgast door eene bajonetsteek het leven verloor, verscheidene personen deels gekwetst werden, deels een duchtig dragt slagen ontvingen. Na verloop van ongeveer een half uur was de oproerige menigte geheel verstrooid, alles nam de wijk naar zijne woningen, wat niet in hechtenis genomen werd. Van tien uur af heerschte de grootste rust en stilte in de stad. Ook 's anderen daags, den 28sten, werd de rust niet in het minste meer gestoord, ofschoon er, wegens den marktdag, veel menschen te Neustad kwamen, en de straten met inwoners en vreemdelingen opgevuld waren. De koninklijke regerings-directeur prins *Wrede* vergaderde in den morgen van dezen dag den stedelijken raad, en keerde naar Spiers terug, nadat hij met denzelven en den stads kommandant de noodige maatregelen genomen had, om alle verdere buitensporigheden voor te komen. Zeer geprezen wordt het gedrag van den commissaris van politie en de uit burgers bestaande veiligheidswacht te Neustad. Opmerkelijk is het, dat eene kompagnie jagers, enkel uit Rijnlanders bestaande, welke in den namiddag van den 27sten te Neustad binnentrok, zich deswege het meest verbitterd tegen de oproerigen toonde, omdat dezen bij hare komst om haar henen drongen en riepen: « Daar komen onze jagers aan, dat zijn de onzen, zij zullen het met ons tegen de soldaten houden.» Deze verdenking der trouw aan hunnen Koning en ... danen eed verbitterde de brave lieden uitermate, en zoo levert dit voorval een nieuw bewijs op, dat in Duitschland de tijd der revolutien of ook maar der opschuddingen nog geenszins gekomen is, en daartegen

alle gezeten burgers zoo wel, als de krijgsmagt, met vereenigde krachten de ongeregeldheid en rustverstoring te keer gaan, waar die het hoofd waagt op te steken. Overigens heeft de krijgsmagt met buitengemeene gelatenheid en zelfverloochening dagen lang de beschimping en spot der teugellooze menigte met stille verachting verdragen, tot men haar eindelijk door oneerbiedige uitdrukkingen tegen den geheiligden persoon des monarchs tot het uiterste getergd had, wanneer zij inderdaad met ongeduld het bevel afwachtte om aan zoodanige wanorde een einde te maken, hetwelk dan ook, gelijk gemeld is, binnen weinig tijds geschiedde.»

Van den 1sten Junij.

Dezen morgen is Z. M. de Koning van Beijeren naar Italie op reis gegaan.

LONDEN, den 1sten Junij.

Gisteren avond zijn in het lagerhuis de geadjourneerde debatten van Donderdag avond, betrekkelijk het ministeriele plan ter emancipatie der negerslaven in de Britsche bezittingen in West-Indië, verder voortgezet. Onderscheidene sprekers hebben zich reeds op de beide genoemde avonden over dit zeer belangrijk stuk doen hooren, en onder deze vooral de heer *R. Vyvyan*, welke Zr. Ms. ministers zeer ernstig aanraadde, om dit door hen ontworpen plan nogmaals te herzien en merkelijke wijzigingen in hetzelve daar te stellen. Op de voordragt van Mr. *O'Connell*, zullen de debatten over dit ontwerp aanstaanden Maandag op nieuw hervat worden.

In het huis der lords is Donderdag avond door den graaf *Grey*, even als ook op dien avond in dat der gemeenten door lord *Palmerston* gedaan is, een afschrift van de voorloopige overeenkomst ter tafel gelegd, welke op den 21sten dezer tusschen de Koningen van Engeland, Frankrijk en de Nederlanden geteekend is. — Voorts heeft in den loop van dien avond de hertog *van Wellington* voorloopig kennis gegeven, van aanstaanden Maandag in het huis der lords eene motie aangaande Portugal te zullen doen.

Donderdag morgen vroeg heeft de hertog *van Orleans* deze hoofdstad verlaten en zich naar Deal begeven, ten einde aan het Fransche smaldeel in Duins een bezoek te geven. Na hetzelve, benevens ook het Britsche linieschip *Donegal*, bezigtigd te hebben, heeft Z. K. H. zich in den namiddag van dien dag van Deal naar Doever begeven, alwaar gemelde hertog tot heden denkt te vertoeven.

BREDA, den 3den Junij.

Eergisteren is hier doorgekomen het 2de bataljon der 3de afdeeling Noord Hollandsche schutterij, dat zich van Prinsenhage, alwaar het sedert eenigen tijd gekantonneerd was, naar het kamp bij Rijen begaf, waar, in den loop van dien dag, al de troepen, behoorende tot de 1ste divisie, aangekomen zijn; hebbende de reserve-divisie dien eigen dag, naar wij vernemen, het kamp bij Oirschot betrokken: de tweede en derde divisien hebben daardoor ook eenige verandering van standplaats ondergaan, hoewel de eerstgenoemde nog altijd in den omtrek van Eindhoven verbleven is, zoodat derzelver hoofdkwartier als nog in die stad gevestigd blijft; het hoofdkwartier der 1ste brigade van de 3de divisie is te Prinsenhage gekomen, waar thans ook het 2de bataljon der 1ste afdeeling Vriesche schutterij ligt, welk schoone bataljon wij gisteren op deszelfs marsch van Oud-Heusden derwaarts hier zagen doorkomen. Van de 2de brigade dier divisie is het hoofdkwartier naar Tilburg verplaatst.

's GRAVENHAGE, den 6den Junij.

Z. K. H. Prins *Frederik* is in den afgeloopen nacht uit deze residentie naar Berlijn vertrokken.

— De majoor *Omphall*, adjudant van Z. M., vertrekt, naar men verneemt, naar Duinkerken, in last hebbende, om met de Fransche regering schikkingen te beramen tot terugkeer van onze aldaar gevangene, doch thans ontslagene landgenooten.

— Men spreekt er van, dat de Tweede Kamer, na de behandeling van de wijzigingen in het derde boek van het burgerlijk wetboek, met de credietwet en welligt met het voorstel van den heer *van Nes* hare zittingen zoude staken. Men gelooft echter niet, dat hare zittingen alsdan zullen worden gesloten.

In de zitting van de Tweede Kamer van gisteren heeft de commissie tot de verzoekschriften verslag gedaan op eene petitie van suiker-raffinadeurs te Amsterdam, Rotterdam en Dordrecht, houdende bezwaren tegen den voorgedragen accijns op de suiker; op een adres van ingezetenen van Fijnaart, kanton Zevenbergen, in Noord-Braband, houdende klagten over de personele belasting; op een request van 21 kleerenbleekers, nabij Leiden, hunne aanmerkingen over den hoogen impost op de zeep indienende, en op memorien van 92 landeigenaren, van Zuidhorn, en 72 landgebruikers te Scheemda, provincie Groningen, die afschriften van requesten aan den Koning toezenden, waarbij zij de ongelijkmatigheid van het kadaster hebben ontvouwd, en verzocht, dat de eigendommen op hunne wezenlijke waarde zullen worden teruggebragt. Alle deze stukken zullen ter griffie worden nedergelegd, behalve dat van Fijnaart, waaromtrent tot de orde van den dag is overgegaan.

De centrale afdeeling heeft verslag gedaan op ontwerpen van wet tot wijziging van het derde boek des burgerlijken wetboeks. De beraadslagingen over deze ontwerpen zijn op morgen ten 11 ure, des morgens, bepaald.

Eindelijk heeft de heer *van Nes* de behandeling van zijn voorstel nog in deze bijeenkomst verlangd, waarop hij regt meende te hebben, daar hij behoorlijk op de bedenkingen der leden had geantwoord. Hij wenschte dit te meer, omdat hij had hooren spreken van sommige aanhangige onderwerpen, ten einde den duur der tegenwoordige bijeenkomst te verkorten. Hij zou zijn voorstel niet gaarne onder deze uit te stellen onderwerpen begrepen zien. Derhalve verzocht hij, dat zijn voorstel heden in de afdeelingen zouden worden onderzocht. De voorzitter heeft daarop geantwoord, zich te dien aanzien met de presidenten der afdeelingen te zullen verstaan. De zitting is daarna tot morgen gescheiden.

— Morgen of overmorgen verwacht men bij de Tweede Kamer het verslag der centrale afdeeling over het ontwerp van wet tot verdere beschikbaarstelling der oorlogs-credieten, waaromtrent de beraadslagingen alsdan, in het begin der volgende week, zullen worden gehouden. Men verneemt, dat dit ontwerp in de afdeelingen tot veelvuldige en belangrijke aanmerkingen heeft aanleiding gegeven; hebbende onderscheidene leden de noodzakelijkheid aangetoond, om bij den nu gesloten wapenstilstand, onze krachts-ontwikkeling niet verder voort te zetten, maar door de intrekking van mobilisatie, als anderzins, den oorlogsstaat allengs te verminderen, en aanmerkelijke bezuinigingen in te voeren, zonder welke de financien van den staat te veel verachteren zouden.

— Men verneemt, dat tot 15 Mei jl. in de leeningen, vastgesteld bij de wet van 22 November 1832, zijn gefourneerd de somma van *f* 57,618,868.57, en wel in gereed geld, of daarmede gelijk staande waarden, *f* 42.367,548. 57. De ten gevolge van die leeningen te creëren schuld zal *f* 87,159,630 beloopen.

AMSTERDAM, den 6den Junij.

Beurs-berigten van den 5den dezer.

De heden bij ons ontvangene Engelsche berigten, van 1 Junij, behelzen weinig nieuws; in de prijzen der fondsen heeft te Londen geene variatie op dien dag plaats gevonden; 3 pCts. geconsolideerden stonden $89\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$; integralen $49\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$ en 5 pCt. $89\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$.

Er was heden een gerucht ter beurs, dat werkelijk *te Berlijn een congres* over onze geschillen met Belgie zoude plaats hebben en de baron *van Zuijlen van Nijvelt* onze belangen daar zou waarnemen.

Ik geef u dit zonder voor de waarheid te willen instaan.

De beurs-variatien in fondsen waren niet zeer belangrijk, echter bleven onze $2\frac{1}{2}$ pCt., 5 pCt. en kansbiljetten slapper dan gisteren, doordien in deze drie fondsen voornamelijk veel verkoopers waren, welke met winst realiseren kunnen; ook buitendien beschouwt men de geslotene overeenkomst wel als eene voorloopige schikking, maar men vreest ter beurs dat het definitief traktaat nog op vele zwarigheden stooten zal, waardoor hetzelve misschien nog vertraagd wordt; zoodanig zijn de gevoelens der handeldrijvende wereld.

Onze $2\frac{1}{2}$ pCt. begonnen $47\frac{13}{16}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{1}{2}$ en bleven $47\frac{9}{16}$; uitgestelde, met weinig handel prijshoudend; kansbiljetten $21\frac{7}{8}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{3}{4}$ gedaan en blijvend; de handel in sijndicaat was niet zeer levendig, voor $4\frac{1}{2}$ pCt. is in het begin 82 besteed, dezelve gingen tot $81\frac{3}{4}$ toe en bleven $81\frac{7}{8}$; in nieuwe sijndicaat is weinig gedaan, $68\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$ is de prijs derzelve; handelmaatschappij blijft gedurig gezocht, $94\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{2}$ is besteed; oorlogslasten, schatkistbiljetten en vrijwillige negotiatie zonder varriatie; de handel in 5 pCt. was eenigzins belangrijk, er zijn verscheidene commissien *voor Engelsche* en *Duitsche rekening* uitgevoerd: echter hebben de prijzen derzelven zich niet veabeterd, doordien te veel verkoopers waren, $87\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{5}{8}$ was de prijs derzelven.

Van buitenlandsche fondsen is weinig te berigten.

In Russische geene variatie, behalve roebels, welke iets meer aangeboden waren en à $66\frac{1}{8}$ 66 verhandeld zijn.

Verscheidene commissien, welke in Spaansche 5 pCt. perpetuelen voor Brabandsche rekening uitgevoerd zijn, hebben deze fondsen eenigzins tot $70\frac{7}{8}$ toe doen rijzen, sloten echter op het eind der beurs $70\frac{1}{2}$; 3 pCt. $46\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$; uitgestelde $14\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$.

In Duitsche fondsen is weinig omgezet: 5 pCt. metallieken zijn à $91\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$ verhandeld; Pruissische loten 95 *f* gedaan.

De vraag naar Brazilianen was grooter dan gisteren, doordien dezelve van Londen iets beter afkomen; dezelve zijn van $65\frac{1}{2}$ tot $66\frac{1}{2}$ toe betaald; in Grieken geene varirtie.

Over het algemeen was de handel in alle buitenlandsche fondsen niet belangrijk.

Beurs van den 6den Junij

De handel in Hollandsche fondsen was zeer onbelangrijk, echter meer verkoopers dan koopers; 5 pCt. $87\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{7}{16}$; integralen $47\frac{11}{16}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{9}{16}$, $47\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$ gebleven; kansbiljetten $21\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$; handel-maa'schappij $94\frac{1}{4}$, $93\frac{3}{4}$ gedaan: in andere Hollandsche fondsen geen variatie.

Vreemde fondsen, met weinig handel, prijshoudend, gedeeltelijk Russen oude 99; nieuwe 100; Russen van 1833 90; roebels $66\frac{1}{8}$, 66, $65\frac{15}{16}$ gedaan.

Veel commissie was heden wederom in Spaansche fondsen voor Brabandsche rekening en zijn 5 pCt perpetuelen reeds tot $71\frac{1}{4}$ toe betaald, bleven echter $70\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$; 3 pCt. $46\frac{3}{4}$ à 47; uitgestelde $14\frac{3}{8}$ à $\frac{7}{16}$.

Duitsche fondsen met weinig handel; 5 pCt. metalliken zijn $91\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ gedaan; Pruissische loten $94\frac{3}{4}$ *f*.

Brazilianen hebben zich tot 68 toe wederom verbeterd, doordien vele commissien daarin voor Brabandsche rekening waren.

Nieuws was niets ter beurs en over het algemeen waren de omzettingen in fondsen niet belangrijk, en indien geene belangrijke betere koersen van buitenland, vergezeld met commissien, aankomen, zoude onze beurs in eene zeer stille houding verblijven.

Mengelwerk.

Het morgenrood des vredes.

Het is dan aangebroken, het morgenrood des vredes! De nacht, die het voorafging, was wel verheven, wel prijkend met menige heldere star des geloofs, der hoop en der trouw, maar nogtans duister en treurig; men vreesde, dat zij niet eindigen zou, dan in een' dag vol stormen en onweersbuijen, die menige bloem zou knakken, menige schoone vrucht en geheele oogsten vernielen. Maar neen! De Algoede heeft op ons neêrgezien. Daar kleurt zich de lucht van verre: de dageraad, opent met rozenvingeren, de poorten des lichts, en verkondigt de nadering van de zonne des vredes. *Europa* zal niet meer in een' algemeenen oorlog de schoonste vruchten van vlijt en welvaart zien ondergaan. Geene duizenden en honderd duizend ongelukkigen zullen aan nietige belangen of staatkundige theorien worden opgeofferd; de ijzeren oorlogs-wagen zal geene bloeijende velden vernielen, het geschut geene steden meer vergruizen. Het is, het blijft vrede; weldra zullen bepaalde schikkingen aller belangen overeen brengen, alle volkshaat doen zwijgen, en de algemeene broederband zal, ten spijt der staatkundige partijschap, die hem zoekt te verscheuren, weder het christelijk *Europa* omslingeren! Dan, dan zal het monster der regeringloosheid en der valsche vrijheid, hetwelk in oorlog zijn voornaamste voedsel vindt en *daarop* met grimmig ongeduld en geopenden muil had getoefd, het zal in den vrede, bij gebrek van dat voedsel, langzamerhand uitteren en — vergaan. Reeds zijn de vijandelijke maatregelen, die ons knelden, geëindigd; eerlang zullen, onder gejuich, onze langverwachte kielen weder in de havens binnenzeilen; de heropende zee zal onze luisterrijke vlag weder in het Noorden, en Zuiden, en Oosten en Westen en in alle havens zien wapperen: — geene vrees voor vijandelijkheden zal den nijveren handelaar meer in zijne berekeningen stremmen; geene kunstgrepen omtrent zoogenaamde onzijdige vlaggen, den rondborstigen *Nederlander* onwaardig, zullen meer de zedelijkheid der Natie in gevaar brengen, niet den koopman in een moeijelijk geval stellen van geheel stil te zitten, of zich van middelen te bedienen, die zijn gevoel stuiten. Nog meer, onze brave gevangenen, die sedert bijna drie jaren den Vaderlandschen grond niet hebben aanschouwd, daar zij, óf in *Antwerpens* kasteel opgesloten, óf in *Fransche* gevangenschap waren, staan in ons midden terug te keeren, om in de bewijzen onzer liefde en verrukking het loon voor hunne opofferingen, en misschien balsem voor hunne wonden of kwalen te vinden. Mogt dit laatste uw lot zijn, brave CHASSÉ! mogt gij in den dank uwer medeburgers die lafenis voor uwe smart vinden, die meer vermag dan alle geneeskundige zorgen, om een gebroken hart op te beuren.

En tot welk een geringen prijs zijn alle deze weldaden niet gekocht? Gedeeltelijk is die prijs iets, hetwelk toch reeds sedert eenigen tijd bestond, de vrijheid der *Schelde* bij *voorraad* (waarvan voortaan slechts de noodelooze formaliteit van het verzellen door oorlogsvaartuigen wegblijft) gedeeltelijk is hij zelfs eene weldaad. Immers, de verzekering dat er geen aanval van *Belgie* geschieden zal, doet van dien kant alle denkbeeld van krijgsverrigtingen staken, en geeft dus gelegenheid, om het leger, dat onze hulpmiddelen ver overtrof, zeer aanmerkelijk te verminderen, en daardoor eensdeels vele werkzame leden aan de maatschappij terug te geven, anderdeels onze uitgaven te beperken, en den grondslag te leggen tot het herstel der geldmiddelen. Geene enkele onteerende voorwaarde is daarbij gevoegd; integendeel, het verdrag is door de *Fransche* en *Engelsche* gevolmagtigden opgemaakt volgens de bedingen, gesteld in de laatste nota van onzen gezant. Dit zij ons een waarborg en onderpand, dat ook de aanstaande vrede heilrijk en eervol voor ons zal zijn! Eere zij dus den Koning, dat hij de gelegenheid heeft aangegrepen, om zijn volk verademing, rust en welvaart te schenken! Eere ook den bekwamen gezant, wiens aangenomen vormen en ijver tot bijlegging der geschillen en verwijdering aller hinderpalen, het groote doel gelukkig bereikt heeft! — Thans beziele ons vreugde, betamelijke vreugde, maar ook vooral dankbaarheid aan dien God, die onze, op den 2[den] December des vorigen jaars, uitgestorte gebeden verhoord heeft: niet op *die* wijze, zoo als velen het wenschten, door groote bloedige zegepralen, niet door den heldendood der brave bezetting, maar door hare terugkeering, met eere gekroond, in ons midden, en tevens met de terugkeering van welvaart, vrede en het eigendom, dat velen reeds verloren waanden. Hij weet wat goed voor ons is, beter dan wij: de mensch is hem dierbaarder dan hij zich zelven is.

K.

Belgische dwingelandij.

Het menschelijk begrip kan somtijds wonderlijke zijsprongen maken. Wat voor duizenden, met zonneklaarheid, verstaanbaar is, wordt niet zelden door enkelen voor duisternis en onzin uitgekreten; wat duizenden onverstand en zotteklap noemen, wordt dikwerf door enkelen hooge wijsheid geheeten. Zoo ging het door alle tijden heen en zoo gaat het nog heden ten dage, in weerwil, dat het meerderdeel van het menschdom, en niet zonder grond, zich op eene merkelijk toegenomene verlichting en beschaving mag beroemen.

Bepalen wij ons slechts bij het begrip van *vrijheid.* Aan hoeveel uitleggingen en wijzigingen is hetzelve, vooral in die oorden, waar het ultra-liberalismus ten troon zit, niet onderworpen, en wel met name in *Frankrijk* en *Belgie?!* — *Leve de vrijheid!* roept de voorstander en aanklever der Fransche Julij-revolutie. *Leve de libertait!* roept de naprater of liever naschreeuwer van den Franschen revolutionnair in *Belgie;* en beiden schijnen ten opzigte der geliefkoosde *vrijheid* en *libertait*, onzes inziens, alles behalve proefhoudende begrippen te koesteren. Indien wij de eigenschappen van hun dierbaar stokpaardje wel vatten, dan is het aan ieder bewoner der schijngelukkige rijken vergund te denken, te schrijven en te handelen naar de inspraak des gewetens; dan mag niemand in de uitoefening zijner constitutionneel toegekende vrijheids-regten in het minste opzigt bekort, veel min belemmerd worden; dan heeft ieder het uitsluitend vermogen van beoordeelen der openbare aangelegenheden; dan houdt alle censuur over de voortbrengselen der drukpers er ten eenemale op, en moet elke gewelddadige gezags-aanmatiging van overmagt, ter beteugeling der *vrijheid* of *libertait*, er als strafbaar bij de wet en verachtelijk in het oog van allen beschouwd worden.

Maar neen! uit dat oogpunt schijnen wij, eenvoudige begrijpers en uitleggers der nieuwmodische volksvrijheid, de zaken verkeerd in te zien. In *Frankrijk* zoo wel als in het gefransizeerde *Belgie* houdt men zich aan eene andere uitlegging. Wie dáár de dingen bij haren wezenlijken naam noemt, maar met opzettelijke bedoeling, om de lieve *volkssouvereiniteit* of de aanbiddelijke *libertait* in een waar, dat is belagchelijk daglicht te stellen, staat er voor vervolging, personele aanranding, huisplundering en moord bloot. Geen offer is er duldbaar dan dat, aan den dierbaren, nieuwen afgod toegewijd; geene verguizing van regerings-bestuur is er geoorloofd, dan die van het voormalige gouvernement; geene rede tot luide klagten is er aannemelijk, dan met terugzage op hetgeen daartoe vóór drie jaren aanleiding gaf. Wee hem, die een ander pad bewandelt! Wee hem, die de *vrijheid*, de *libertait* op eene andere wijze verklaart of begrijpt! En hetgeen, tot overmaat van averegtsch *vrijheids-* en *libertaits*-begrip, er nog den stempel op gevoelens en meeningen van de regterhand des gouvernements, de militaire magt, zet, is hetgeen wij, kort geleden in *Gend*, *Antwerpen* en zelfs *Brussel*, een der hoofdzetels der beminnelijke volkssouvereiniteit, ten koste van andersdenkenden, hebben zien gebeuren en ministerieel zien goedkeuren.

Niet onaardig is het inderdaad, eenige handhavers der oppenbare rust, orde en veiligheid, openlijk in dagbladen te hooren verzekeren: « de eerste journalist, die het bestaande gouvernement durft beleedigen, zweeren wij op dezelfde wijze te zullen straffen als onze wapenbroeders te *Brussel*, *Gend* en *Antwerpen* hebben gedaan.» Dat hebben wij onderdaags in een ministerieel dagblad gelezen, hetwelk onder opzigt van een der gouvernements-leden wordt geschreven en gedrukt. Op welk een' hoogen trap van constitutionnele vrijheid staat derhalve de Belgische militaire magt niet! Zoo iets laat zich in andere constitutionnele rijken naauwelijks denken, laat staan openlijk bekend maken. Zulk een regt, zulk eene door het gouvernement goedgekeurde, op zijn minst genomen, oogluikend toegestane gezags-aanmatiging, maakt de uitoefening der regterlijke magt, de toepassing van burgerlijke strafwetten dan ook ten eenemale overbodig, en wijst *Belgie* eenen weg van staats-bezuinigingen aan, die men elders te vergeefs zou zoeken. Het valt intusschen niet te loochenen, dat het in praktijk brengen van zulk eene gezags-theorie meer zweemt naar *dwingelandij*, dan naar *vrijheid voor allen en in alles*, welke laatste met regt eener wassen neus gelijk is, die men wenden en keeren, verkorten en verlengen kan naar goedvinden der hooge gezagsbekleeders. Maar wat anders dan dwingelandij, met den schijnschoonen mantel van *libertait* omkleed, zit in *Belgie* ten troon? Wat anders dan dwingelandij zijn de kenmerken der hoofdpartijen, die er het oppergezag aan hunnen brutalen wil onderworpen houden? Mijnheer LEOPOLD heeft, ja, de onbeschrijfelijke eer, in den koninklijken staatsie-wagen te zitten, maar al de teugels van het tweespan: *kracht* en *beleid*, zijn in handen der aan weêrskanten naast hem zittende anarchisten: *ultra liberalismus* en *ultra-montanismus.* Van hunne willekeur hangt het eenig en alleen af, langs welken weg Z. M. voortaan zal rijden, en hoe men de volksvrijheid in *Belgie* zal hebben te verstaan. Van daar de zijsprongen, die het begrip van enkelen er nu en dan met zoo veel gedruis maakt; van daar de plunder-tooneelen, die wij er onlangs hebben zien plaats grijpen; van daar eindelijk de ellendige volksverdeeldheid, die er duurzaam den schepter zal blijven zwaaijen.

Al is de logen nog zoo snel,
De waarheid achterhaalt hem wel.

Door alle eeuwen heen en in alle omstandigheden des maatschappelijken levens is het bovenstaande spreekwoord proefondervindelijk gebleken waar te zijn. De logen moge een tijdlang met triomferenden trots het hoofd opsteken; een aantal eenlingen aan zijne verleidende leer en schoonklinkende verzekeringen boeijen; duizende harten voor zich innemen en aan zijne dienst cijnsbaar maken; duizende middelen bezigen, om zijn gebied zegepralend staande te houden: vroeg of laat komt het schandelijke, het verachtelijke zijner leer, zijner verzekeringen in al derzelver naaktheid aan het licht; vroeg of laat rukt de hand des tijds den blinddoek van voor de oogen der misleide menschheid weg; vroeg of laat haalt de waarheid den snel voortstrevenden logen, door een gelukkig ongeluk in zijne vaart gestuit, in; laat hem spoedig verre achter zich; ziet zich met de onvergankelijke eerekroon der overwinning verrijkt en ontvangt met nederige, natuurlijke, eigendommelijke eenvoudigheid, met minzame lieftalligheid en hartelijke erkentenis de hulde eener aanzienlijke menigte van verlicht geworden volgelingen en vereerders.

Geldt dit alles van het maatschappelijke leven: niet minder proefondervindelijk bewezen is de triomf der waarheid op den logen in de staatkundige wereld. De looden schepter van eenen onbevredigbaren dwingeland, het slagzwaard van eenen bloeddorstigen ATTILA moge,

eenen geruimen tijd, het verdrukte menschdom doen sidderen, en regt en geregtigheid gekluisterd en gekerkerd houden: de gedenkboeken der geschiedenis en van onze eigene ervaring liggen voor ons open, en leeren het ons met sprekende bewijzen, dat de magt van duisternis en logen niet op den duur bestand is tegen die van licht en waarheid; dat regt en geregtigheid altijd hebben gezegevierd op onregt en onderdrukking, en de arglistigste eigenbaat, in den achtbaren tooi der staatkunde gehuld en op den zetel des gezags verheven, vroeg of laat, met schande en algemeene verachting overladen, altijd hare plaats heeft moeten inruimen aan billijkheid en rede.

De dagen, die wij tot hiertoe beleefd hebben, vertoonen ons in al deszelfs uitgestrektheid zulk een tafereel van wedstrijd tusschen waarheid en logen, tusschen regt en onregt, tusschen licht en duisternis. Het dierbaar Vaderland, met welks belangen onze persoonlijke belangen op het naauwste verbonden zijn, gedurende bijna drie jaren de speelbal van buitenlandsch geweld en overheersching, ging eenen geruimen tijd door nooddwang gebukt onder den looden schepter eener schandelijke coalitie, die zich welligt niets minder dan deszelfs volslagen ondergang ten doel scheen gesteld te hebben; het dierbaar Vaderland, voor zulk eenen duren prijs, door een nooit te vergeten voorgeslacht, vrijgekocht; schier altijd in staatkundige moeijelijkheden gewikkeld geweest zijnde, en voor welks eer en behoud het Nederlandsche Volk nog, met de schitterendste bereidwilligheid, bij voortduring talooze offers op het altaar van pligt en liefde uitstort, zagen wij ter prooi eener logenachtige staatkunde, wier handhavers, met schaamteloozen hoogmoed, voor het oog van geheel *Europa* durfden staande houden, dat de toestand, waarin wij ons bevinden, een sprekend gevolg van eigen schuld is, en eene billijke straf voor het niet gehoor geven aan de redelijke eischen van *Engeland* en *Frankrijk*. Met diepe verontwaardiging lazen wij de verzekering van den kwaadwilligen PALMERSTON, dat de gekozen en door het Engelsche ministerie aan Z. Britsche Majesteit aangeraden dwangmaatregel, het wederregtelijke *embargo* namelijk, het eenig overblijvende middel geweest is, om niet onmiddellijk eenen algemeenen oorlog op het vaste land te doen uitbarsten, en eindelijk tot eene gewenschte bemiddeling tusschen *Belgie* en *Nederland* te geraken; terwijl hij er met zegevierende zelfvoldoening bijvoegde, dat het bewuste *embargo* aanvankelijk reeds zooveel heilzaam nut had aangebragt, dat *Holland* daardoor aanmerkelijk schade leed. En die verzekering, dien truimfzang hoorden wij uit den mond van een' minister, wiens meester, nog kort geleden, in zijne troonrede bij de opening van het parlement verklaarde, dat het belang van *Nederland* hem bijzonder ter harte ging; die verzekering, dien triumfzang hoorden wij uit den mond van een' minister, wiens meester in dezelfde troonrede verklaarde, dat hij, bij voortduring, reden van gerustheid had over de vredelievende gezindheden der Europesche mogendheden, hetwelk lijnregt streedt met PALMERSTONS gezegde, dat het *embargo* het uitbarsten van eenen algemeenen oorlog heeft moeten verhinderen. Maar nog meer: dezelfde logenmond trad, met nog hooggestemder fierheid, en wel als beschuldiger van Koning WILLEM, te voorschijn, dat, namelijk Zijne Nederlandsche Majesteit nog nimmer zijne toestemming tot eenig tractaat had willen geven, ter beslissing der Nederlandsch-Belgische kwestie, dan op zulke voorwaarden, die het *Belgie* onmogelijk maken deszelfs onafhankelijkheid te kunnen staande houden. Wij hebben slechts het oog te slaan op dat, door *Pruissen* voorgesteld en door ons gouvernement met geringe wijzigingen goedgekeurd. Dragen de voorwaarden, daarin vervat, den stempel van onbestaanbaarheid voor *Belgie*, dan bepaalde de beschuldiging van PALMERSTON zich niet slechts tot Koning WILLEM, maar vooral ook tot Zijne Pruissische Majesteit; dan sluit de verklaring van den Britschen logenmond ook nog de hoogste beleediging aan laatstgenoemden monarch in zich. En nu het Nederlandsche gouvernement tot het ratificeren van een preliminair tractaat is overgegaan; nu het met nog sprekender proef heeft getoond, dat het inderdaad niets vuriger verlangt, dan eene eindelijke redelijke schikking: ontzenuwt die daad de logenachtige beschuldiging van PALMERSTON nu niet geheel en al?

Wie anders dan *Engeland* is de hoofddrijfveer der scheiding tusschen *Nederland* en *Belgie* geweest? Wat anders dan verdeeling en stichting van een aan Engelands wil cijnsbaar koningschap in *Belgie* is de laaghartige kuiperij van den Britschen zendeling PONSONBY geweest? Wat anders dan het zoeken van een eigen voordeel opleverend débouché, ten koste van alle Belgische fabrijken, ten koste van duizende en duizende broodelooze Belgen, is het hardnekkig dwingen van *Engeland* om eene vrije Scheldevaart? Waarlijk het laat zich naauwelijks verklaren, hoe een staatsman, wiens daden en gezegden den toets der strenge regtvaardigheid, der reine waarheid behoorden te kunnen doorstaan, schaamteloos genoeg zijn onregt en logen heeft durven als verdedigingsmiddelen te bezigen, waar de stem van het algemeen gevoelen hem van het inconstitutionneelste gedrag openlijk heeft beschuldigd, waar rede en menschelijkheid, volksregt en volksvrijheid hem openlijk hebben aangeklaagd als haren eerloozen verkrachter?!

Gelukkig voor ons de overtuiging, dat, hoe zegepralend de logengeest van het Engelsche gouvernement zijne alles overschreeuwende stem ook hebbe mogen verheffen; hoe vlug hij is voortgesneld op den weg der hatelijkste staatkunde: wij zullen en moeten, vroeg of laat, de geest van waarheid, van regt en billijkheid, dien geest onzer eeuw zien inhalen en overwinnen tot roem en eer van Hem, van wien licht en waarheid uitgaan, wiens almagtige hand uit een chaos van menschelijke boosaardigheden eene wereld van orde kan daarstellen, wanneer het oogenblik der vervulling, naar Zijne eeuwige wijsheid, daar is!

Mijne geliefde Echtgenoote, *J. G. THIEME*, is gisteren, zoo gelukkig als voorspoedig, bevallen van eene welgeschapene DOCHTER.

HAARLEM,
den 3den Junij
1833.

J. G. LIERNUR,
Evang.-Luth.-Predikant.

Heden overleed, tot onze bittere droefheid, aan een verval van krachten, onze hartelijk geliefde Moeder en Behuwd-Moeder, *MARGARETHA GANDERHEYDEN*, Wed wijlen den Heer F. VAN DER DUSSEN, in den ouderdom van bijna 75 jaren.

ARNHEM,
den 5den Junij
1833.

H. J. VAN DER DUSSEN.
Uit aller naam.

Familie en Bekenden gelieven deze algemeene als eene bijzondere communicatie aan te merken.

COMMISSARISSEN der in het jaar 1828 aangegane vereeniging van toenmalige leden der LEYDSCHE HOOGESCHOOL, onder de zinspreuk: *Haec res et jungit junctos et servat amicos*, ten doel hebbende eene zamenkomst op den 1sten Augustus dezes jaars 1833, herinneren langs dezen weg Heeren Deelhebbers derzelve, aan hunne belofte, om, zoo mogelijk, aan deze Feestviering deel te nemen, en roepen hen, die dezelve alzoo zullen bijwonen, op, ten einde vóór of uiterlijk op den 12den Julij aanstaande, met vrachtvrije brieven, hiervan aan den Ondergeteekende kennis te geven. Geschiedende deze herinnering en oproeping ingevolge Art. 3 en 16 der gemaakte bepaling, en zullende verder al hetgeen nader mogt worden noodig geoordeeld, ter kennisse van Heeren Deelhebbers worden gebragt, en langs denzelfden weg worden bekend gemaakt.

's Gravenhage, den 24sten Mei 1833.

Namens Commissarissen voornoemd,
A. G. C. ALSCHE,
Commissaris.

Op Maandag den 17den Junij 1833, zal, in *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, ten overstaan van den Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*, bij inzet, en op Maandag den 1sten Julij daaraanvolgende, bij toeslag, telkens des avonds ten zes uren, worden geveild:

1o. Een zeer voornaam, hecht en sterk HEERENHUIS, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de Weverstraat, wijk C No. 29, thans bewoond door den heer *NAIRAC*, directeur der Registratie enz., met annexe STALLING en KOETSHUIS en TUIN, achter het Huis gelegen, en al hetgeen verder daartoe behoort, in zich vereenigende hetwelk tot eene Woning voor den eersten stand aangenaam en geriefelijk kan zijn.
Te aanvaarden met 1o. November eerstkomende.
Om toegang ter bezigtiging, vervoege men zich bij den tegenwoordigen Bewoner, op Woensdag en Donderdag van iedere week.

2o. Een HUIS en ERVE, staande binnen *Arnhem*, in de Klarestraat, wijk F No. 147, Q 148, tusschen de huizen van *EVERT AKKERMAN* ter eener en *FREDERIK MULDER* ter andere zijde.
Dadelijk na den toslag te aanvaarden.

3o. Eene HOFSTEDE, te *Westervoort* gelegen, genaamd *Manushofstede*, bestaande in een HUIS en SCHUUR, met daartoe behoorende TUIN, BOUWLAND, HOUTGEWASSEN en HEGGEN, groot ongeveer 1 Bunder en 6 Roeden. Alles bij en aan elkander gelegen aan den grooten weg op *Zevenaar*, bij den opweg naar den Veerdam, waarin met goed gevolg de Tapperij is geëxerceerd.

Ten aanzien der voorwaarden van verkoop zijn informatien te bekomen ten Kantore van den Notaris *VAN ECK*, te *Arnhem*.

Het Publiek wordt verwittigd, dat, te beginnen met Dingsdag den 11den Junij aanstaande, het POSTKANTOOR zal verplaatst worden, naar de Kerkstraat, Wijk F No. 117, allernaast Mej. de Wed. *LA PORTE*,

De Directeur van het
Grens-Postkantoor,
J. A. TROOST.

Iets Nieuws.

Door eene tweede reis verhinderd, om aan het geëerde Publiek vroeger deze aankondiging te doen, neemt de ondergeteekende de vrijheid zijne begunstigers te verwittigen, dat hij, van zijne reis naar de *Frankforter Messe* de volgende alhier nog veelal onbekende NIEUWIGHEDEN heeft medegebragt, bestaande in NIEUWE SAKSISCHE PORCELEINEN, FYN GESLEPEN KRISTAL, BRONZEN en BERLYNER YZERWAREN, JAGT-GEREEDSCHAPPEN en WEENER JAGT-PYPJES, BILLARD-QUEUEN en BALLEN, ENGELSCHE PAARDEN-HOOFDSTELLEN en STANGEN VAN BERLYNER NIEUWZILVER, BORDUUR-WOL en ZYDEN STRAMIEN in alle kleuren en breedten, een groot assortiment TIROLER GLACÉHANDSCHOENEN, voor Dames à 60 en voor Heeren à 75 Cents per paar, EAU DE COLOGNE à *f* 2,25 per 6 fleschen, GECONFYTE GEMBER à *f* 1-20 per 5 ons. Voornoemde goederen zijn tot buitengewoon civiele prijzen bij denzelven verkrijgbaar.

L. S. GOMPEN.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.